

undslaa sig ved at have denne Bestilling som Sogneraadsformand i længere Tid, end de ere tilpligtede efter Loven. Følgen deraf bliver igen, at der kommer mere Løshed i Administrationen af Sogneraadets Anliggender, end der ellers vilde komme, naar Sogneraadet havde samme Formand i længere Tid. De Love, som bleve vedtagne i sidste Samling, og som ere blevene drøftede rundt omkring i Landet, medføre ogsaa en hel Del Arbejde for Sogneraadets Formændene. Jeg ser nu her i denne Samling, at Ministeriet kommer med Forslag til Lov om Amtmændenes Kontorhold, hvori det foreslaaes, at deres Kontorholdsgodtgørelser skulle forhøjes, ikke alene til det, som de virkelig have udgjort i de senere Aar, men ogsaa derudover, og Ministeriet siger, at Grunden til, at der fordres en saadan Forhøjelse, af Kontorholdsgodtgørelserne, er den, at de Love, som vi have faaet i sidste Samling, nemlig Alderdomsforsørgelsesloven og Snekastningsloven, have givet Amtmændene overordentlig meget mere at bestille. Men gælder dette for Amtmændene, gælder det i endnu højere Grad for Kommunerne og Sogneraadets formændene. Jeg mener derfor, at der er god Grund til at gaa den Vej, som her er foreslaaet, at give Sogneraadene Ret til at give deres Formænd en Slags Løn eller et Slags vederlag. Naar vi nu se hen til, hvorledes Stillingen har været overfor Sogneraadene i saa Henseende, kunde ærede Medlemmer maasse sige til mig: ja men Sogneraadene ere ikke uden en saadan Ret efter den nu gældende Landkommunallov. I Landkommunallovens § 26 Citra D. gives der Sogneraadet Ret til at faa bevilget en Medhjælp til deres Formand med Amtsraadets Samtykke. Skønt vi nok vide dette, have vi dog ikke kunnet slaa os til Ro dermed, thi enhver kommunalkyndig Mand ved, hvorledes det i Virkeligheden gaar i Praksis rundt omkring i Landet. Mange Steder har Sogneraadetsformanden ondt ved at faa den fornødne Medhjælp, og desuden kan jo Sogneraadetsformanden ikke selv oppebære denne Sum, men der maa til Amtet sammen med Regnskabet indsendes tvittreret Regning for, at han virkelig har modtaget Lønnet Medhjælp for Beløbet. Nu modtages disse tvittringer forfælselig i de forfælskelige Amt. I nogle Amt kan Sogneraadetsformanden selv snupet hen tvittrere for Beløbet, medens

man i andre fordrer Bilag fra andre. Vi mene derfor, at det er rigtigst, at man uden videre gaar til, at Sogneraadene faa Ret til at disponere over en saadan mindre Sum til deres Formand. Naar jeg ser tilbage paa, hvad der skete i 1867, da Landkommunalloven var til Forhandling, finder jeg ogsaa der, at flere af Folketingets Medlemmer havde tænkt at gaa ind paa, at Sogneraadene skulde have en vis Sum stillet til deres Disposition. Der var et Endringsforslag fremme derom, som ogsaa blev vedtaget i dette Ting. Det gik ud paa, at Sogneraadene skulde have en mindre Sum, som de selv kunde raade over uden Amtmændens Samtykke, og denne Sum foresloges da til en Størrelse af 4 Rigsdaler pr. 100 Indbyggere i Kommunen. Dette Forslag blev som sagt vedtaget her ved 2den Behandling, og der er endnu Medlemmer her i Tinget, som stemte for dette Forslag blandt andre ogsaa vor højtærede Formand. Dette giver mig Haab om, at et Forslag som det, vi her indbringe, vil vinde Tilslutning, saa meget mere, som man den Gang kunde antætte 4 Rigsdaler pr. 100 Indbyggere som en Sum, det var rigtigst, Sogneraadet selv havde til Disposition, og vil det nu meget mere kunne tænkes at vinde Tilslutning, at Sogneraadet fik lidt mere Myndighed til at bevilge til deres Formænd, da Arbejdet er fordoblet mange Gange fra 1867 til nu.

Paa dette Tidspunkt skal jeg ikke yderligere komme ind paa at begrunde Forslaget, men jeg vil anbefale det paa Medforslagsstillers og egne Vegne til Tingets Interesse, og jeg føler mig overbevist om, at denne ikke vil faaves.

Formanden (Høgsbro): Eksemplarer af Lovforslaget ville blive ombelte.

Næste Møde holdes i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.